

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 10

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Lördag middag.

31
-17.
[16.10.1926]

Älskade!

Minns du den gången, då jag blev angripen av Torpsson, att du frågade om jag hade nervor att rida ut stormen, om det inte vore bättre att tjuv om hida?

Nu är jag tjugo år äldre, och stormen är ändå värre. Jag får hörsans på verkan av sömnpulver, vilket blir jag knäckt.

Inte vet jag om det är rätt att oroa orsän dig, men du bör väl ändå veta hur sakerna stå.

Tror du verkligen, att Sölling skulle vara blygsam för din mellnukomst,

nu kan nu så ihärdigt återge
ditt gittande?

Jag förs inte svära honom
i detalj, då jag inte vet vad
du har skrivit i dina brev
till honom.

Minna anmärkningarna gällde
ju Korrespondentens påstående,
att stycket inte vore värddigt att
uppföras på Kamraten och att isen-
sättningen int verkade övertyck.

Regel är ju, att ett gemmele bör
komma så fort som möjligt och ha
samma överskiift som den artikel,
som föranlett inlägan. Vem kunde
ana följden?

Om Svanberg nu på grund

av Per-Eyrt-föreställningen inte
kan ge pjesen för en jul, kommer
Kruske skulden också för detta
att kastas på mig.

Det är tyvärr så långt både till
Köpenhamn och Mårbacka, när jag
nu sitter utan något slags rådgivare.
Tyvärr, vad din mamas deltagande
gjorde gott om där gånge med rektor
Johansson!

— Sörstegen.

Jag hade ju litjett i förköp till
Kamrats. Endret Schauke, som var
härlig, härlig, lyckades hålla maran borta
från mig, men under lördagen i stycket
kom hon tillbaka, "den Heke".

Det är ju fatalt, kan inte vara

sant, och mina färedor ha
skadat stycket mer än alla
fackmännens kritiker.

Vän mycket nedslagna

V. G.

P. S. Vill du vara
så snäll och återvända
Lemkows brev, ifall
jag behömer värdet för
Svanberg eller någon
annan.